

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΧΙΟΥ, ΨΑΡΩΝ & ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ

Πρωτ. 2092
Αριθμ.
Διεκπ. 1237

Ἐν Χίῳ τῇ 15^ῃ Νοεμβρίου 2022

Μνήμη Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβιβον μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Πρὸς
Τὸν Ἱερόν Κλήρον
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱεραῖς Μητροπόλεως
Ἐνταῦθα

Διὰ τοῦ παρόντος, ἀποστέλλομεν ὑμῖν, συνημμένως, τὰ Πορίσματα τῆς ΛΒ' Πανορθοδόξου Συνδιασκέψεως Ἐντεταλμένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ Ἱερῶν Μητροπόλεων διὰ θέματα αἰρέσεων καὶ παραθρησκείας, ἀποσταλέντα ἡμῖν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5069/2251/08.11.2022 Συνοδικοῦ Ἐγκυκλίου Σημειώματος, πρὸς ὑμετέραν ἐνημέρωσιν καὶ διὰ τὰ καθ' ὑμᾶς.

Ἐπί δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τὴν Χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διατελοῦμεν μετὰ πατρικῶν εὐχῶν.

Ἐντολὴ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
● ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡ. ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ

Πρωτοπρ. Δημήτριος Κ. Γεωμετός

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

τηλ. 210-72.72.240-243, fax 210-72.72.244

ΛΒ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΕΝΤΕΤΑΛΜΕΝΩΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ
ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

(Πύργος Ἡλείας, 18-20 / 10 / 2022)

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Ἡ ΛΒ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Ἐντεταλμένων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί Ἱερῶν Μητροπόλεων γιά θέματα Αἱρέσεων καί Παραθρησκείας, πού πραγματοποιήθηκε ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, στόν Πύργο Ἡλείας, ἀπό 18 ἕως 20 Ὀκτωβρίου 2022, μέ τή φιλόξενη φροντίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἡλείας καί ὑπό τήν προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, Προέδρου τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπί τῶν Αἱρέσεων, μέ θέμα: «*Αἰρετικές θεωρήσεις, χρήσεις καί μεταφράσεις τῆς Ἁγίας Γραφῆς*», μετά ἀπό ἐκτενῆ συζήτηση ἐπί τῶν εἰσηγήσεων, ἐνέκρινε ὁμοφώνως τά ἀκόλουθα Πορίσματα:

1. Ἡ Ἁγία Γραφή μαζί μέ τήν Ἱερά Παράδοση ἀποτελοῦν τούς φορεῖς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ θείας Ἀποκαλύψεως. Ἡ θεόπνευστη Ἁγία Γραφή, εἶναι ἡ γραπτή πηγή καί αὐθεντική ἔκφραση τῆς θείας Ἀποκαλύψεως, ὅμως τό βιβλικό κείμενο δέν ταυτίζεται μέ τή θεία Ἀποκάλυψη. Ἡ γλωσσική διατύπωσή της ὡς μορφή ἐξαρτᾶται ἀπό τά γνωστά στήν ἐποχή τῶν ἱερῶν

συγγραφέων ποικίλα γλωσσικά σχήματα, μέσω τῶν ὁποίων σκέπτονται οἱ ἄνθρωποι.

2. Ἡ ἔννοια τῶν λέξεων καί οἱ ἐκφράσεις τῆς Ἁγίας Γραφῆς προσδιορίζονται μέ βάση, ὄχι μόνο τόν φυσικό ἀνθρωποκεντρισμό τῆς γλώσσας, ἀλλά καί τόν θεοκεντρισμό τῆς θείας Ἀποκαλύψεως. Οἱ σωτηριώδεις ἀλήθειες πού περιέχει προέρχονται ἀπό τόν ἄκτιστο Τριαδικό Θεό πού τίς ἀποκάλυψε ἐμπειρικά στούς συγγραφεῖς της μέ τήν ἔμπνευση καί τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

3. Ἡ ἀπουσία ἐκκλησιαστικῶν κριτηρίων ἐρμηνείας της, σέ συσχετισμό μέ τόν ἔντονο ὑποκειμενισμό τοῦ προτεσταντικοῦ κόσμου, πού ἔχει υἱοθετηθεῖ καί ἀπό τίς νεότερες αἰρετικές κινήσεις, σέ ἀντίθεση πρός τήν Ὁρθόδοξη πίστη, ἔχει ὡς συνέπεια ἡ χρήση τῆς Ἁγίας Γραφῆς στούς χώρους αὐτούς νά λειτουργεῖ καί ὡς παράγοντας διαιρέσεων καί διασπάσεων καί ὄχι ἐνότητας.

4. Καί σήμερα διαπιστώνεται, ὅτι σέ διάφορες αἰρετικές κινήσεις (π.χ. Πεντηκοστιανοί, «Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά»), μέ τήν ἐπίκληση ἀγιογραφικῶν ἐδαφίων, ἡ ἀναβίωση ἀρχαίων αἰρετικῶν δοξασιῶν, ὅπως τῶν ἀνθρωπομορφιτῶν. Μερικές ἀπό αὐτές τίς αἱρέσεις ἐκλαμβάνουν κατά κυριολεξία τίς ἀνθρωπομορφικές ἐκφράσεις τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Λόγω τῆς κατά γράμμα θεοπνευστίας τῆς Ἁγίας Γραφῆς τήν ὁποία δέχονται, μεταξύ τῶν ἄλλων κακοδοξιῶν τους, διδάσκουν, ὅτι ὁ Θεός ἔχει πόδια, χέρια, πνευματικό σῶμα κ.λ.π

5. Στούς Πεντηκοστιανούς παρουσιάζονται, ἐπιπροσθέτως, ἐκστατικοῦ καί ἀνορθολογικοῦ τύπου φαινόμενα, ὅπως ἡ λεγόμενη γλωσσολαλία, ὡς ἀπόδειξη ἐμπειρικῆς ἐπιβεβαιώσεως τῆς Βίβλου, ἐνῶ ἡ ἐκστατικοῦ τύπου «ἐμπειρία» τῆς φερόμενης ὡς γλωσσολαλιᾶς, ἀνάγει τόν ὑποκειμενισμό σέ ἐρμηνευτικό κριτήριό της μέ παράλληλη καλλιέργεια ψευδαίσθησης σωτηρίας.

6. Σύνηθες φαινόμενο στο χώρο τῶν αἱρέσεων εἶναι καί ἡ χρήση προβληματικῶν μεταφράσεων τῆς Ἁγίας Γραφῆς μέ σκοπό τήν ιδεολογική χειραγώγηση μελῶν καί προσηλύτων στίς κακοδοξίες τῆς ἐκάστοτε κίνησης. Αἰρετικές, ἀνακριβεῖς καί ἄστοχες μεταφραστικές ἀπόπειρες τῶν ἀγιογραφικῶν κειμένων ἐνσωματώνουν γνώσεις, σκοπούς, διαθέσεις, γλωσσικές ἢ κοσμοθεωριακές ἐπιλογές τῶν μεταφραστῶν τους, μέ κίνδυνο πολλές φορές, οἱ διαφημιζόμενες προσιτότερες γλωσσικές μορφές τοῦ βιβλικοῦ λόγου νά εἰσάγουν ἕνα «ἕτερον εὐαγγέλιον» (Γαλ. 1,8-9) μέ ἐκδηλες τίς σωτηριολογικές συνέπειες γιά τούς χρήστες τους.

7. Ἡ πλέον ἀντιπροσωπευτική περίπτωση, καί μία ἀπό τίς μεγαλύτερες κακοποιήσεις τῆς Ἁγίας Γραφῆς, εἶναι ἡ λεγόμενη «Μετάφραση Νέου Κόσμου» τῶν «Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά» πού ἀποτελεῖ προσαρμογή τῆς Ἁγίας Γραφῆς στή διδασκαλία καί τήν ὀρολογία τῆς ἑταιρείας «Σκοπιά». Στή «Μετάφραση Νέου Κόσμου», σέ ἀντιπαραβολή της μέ τά πρωτότυπα κείμενα, διαπιστώνονται προσθήκες, ἀφαιρέσεις, ἀντικαταστάσεις λέξεων, ἐκφράσεων καί σημείων στίξης πού ἐξυπηρετοῦν τήν ιδεολογική χειραγώγηση καί ἐμπέδωση τῶν κακοδοξιῶν τῆς «Σκοπιάς» καί μέσω τῆς μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Δέν πρέπει ἐπίσης νά παραγνωριστεῖ, ὅτι ὅπως ἀποκαλύφθηκε, ἂν καί ἡ ἑταιρεία «Σκοπιά» κράτησε ἀρκετό καιρό σκοπίμως σιγή σχετικά μέ τήν μεταφραστική ἐπιτροπή, τά μέλη της δέν εἶχαν ἐπιστημονική ἐπάρκεια γιά νά ἀναλάβουν ἕνα τόσο σύνθετο, δύσκολο καί ὑπεύθυνο ἔργο.

8. Ἀποκρυφιστικές κινήσεις καί κοσμοθεωρίες ἐπικαλοῦνται πρόσωπα, θέσεις καί γεγονότα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, ἐντός ἑνός νεφελώματος μέ νεογνωστικά χαρακτηριστικά καί προκρούστειες πρακτικές.

9. Ποικίλες ἐσωτερικιστικές-ἀποκρυφιστικές ἐρμηνεῖες τῆς Ἁγίας Γραφῆς στήν σύγχρονη ἐκδοχή τους ἐνσωματώνουν νεοεποχίτικες ἀντιλήψεις περί Θεοῦ, κόσμου καί ἀνθρώπου, μέ

ἀποτέλεσμα νά προβάλουν μιά ἀνιστόρητη καί ἄκρως παραμορφωτική εἰκόνα τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας, ἐνῶ ταυτοχρόνως αὐτές οἱ ἐρμηνεῖες ἀποτελοῦν ἀπόπειρα ἀνατροπῆς τῆς. Στό πλαίσιο αὐτό λ.χ. ὁ ἱστορικός Θεάνθρωπος τῶν Εὐαγγελίων δέν θεωρεῖται πρόσωπο, ἀλλά «χριστική κατάσταση». Πρόκειται σαφῶς γιά θέση, ἀπολύτως κακόδοξη καί ἀσύνδετη μέ τή χριστιανική πίστη.

10. Ὁ ποικιλόμορφος καί ἑτερόκλητος χῶρος τοῦ Νεοπαγανισμοῦ, λόγω τῆς ἐκδηλῆς ἐχθρικῆς στάσης του κατά τοῦ Χριστιανισμοῦ στό σύνολό του, δέν παραλείπει νά παραχαράσσει μέ ἀνιστόρητα μυθεύματα καί ἰδεολογικές ἐμμονές τά ἱερά κείμενα καί νά διατυπώνει ὑβριστικούς χαρακτηρισμούς γιά πλήθος ἱερῶν προσώπων καί κυρίως κατά τοῦ θεανδρικοῦ προσώπου τοῦ Σωτῆρος μας Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῆς ὑπερυμνήτου Μητρός Του. Στό Νεοπαγανιστικό χῶρο συναντῶνται, ἐπίσης, εὐτελιστικές καί ἀπαξιωτικές κατηγορίες γιά τήν Καινή Διαθήκη καί ἰδιαίτερος γιά τήν Παλαιά τήν ὁποία, μεταξύ τῶν ἄλλων, τήν χαρακτηρίζουν «βιβλίο βαρβαρότητας, ἀπανθρωπιᾶς καί ἀνηθικότητας». Ὅρισμένοι, μάλιστα, νεοπαγανιστικοί χῶροι ἐκφράζουν καί ἕνα ὑφέρποντα ἀντισημιτισμό, κάνοντας λόγο γιά «έβραϊκό μύθευμα», ἐνῶ ἄλλοι προτείνουν ὡς λύση τρόπους «ἐλληνοποίησής τῆς» γιά νά ἀποκτήσει, κατά τίς δοξασίες τους, στοιχειώδη ἀποδοχή.

11. Ἡ ὀρθή χρήση τῆς Ἁγίας Γραφῆς στήν προσπάθεια ἀντιμετώπισης μέ το διάλογο τῶν διαφόρων αἰρετικῶν προϋποθέτει ἄριστη γνώση τῆς Ἁγίας Γραφῆς, διάκριση, ὀρθή ἐρμηνεία καί ταυτοχρόνως συνεχῆ προσπάθεια βιωματικῆς ἐμπειρικῆς γεύσης τῶν ἱερῶν νοημάτων τῆς, μέσα ἀπό τή διαδικασία τῆς κατά Χριστόν ἐκκλησιαστικῆς θεραπείας τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως.

12. Ἐνώπιον αὐτῶν τῶν κινδύνων, ἀλλά καί τῶν προκλήσεων καί στό ζήτημα τῆς Ἁγίας Γραφῆς, οἱ ποιμένες

καλοῦνται, στό πλαίσιο τῆς κατά Θεόν φροντίδας καί εὐθύνης
τους γιά τόν λαό τοῦ Θεοῦ, σέ μόνιμη ὑπόμνηση τῆς
ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης γιά τή συνεχή μελέτη, γνώση καί βίωση
τῶν θεόπνευστων ἀγιογραφικῶν κειμένων ἀπό τούς πιστούς.
Ὁδηγός γιά τήν ἀσφαλῆ ἐρμηνεία καί μετάφρασή τους
ἀποτελοῦν οἱ Ἅγιοι καί θεοφόροι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας
καί ὁ πλοῦτος τοῦ ὑμνολογικοῦ καί εὐρύτερα διά τῆς θείας
λατρείας ὑπομνηματισμοῦ της, στήν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι πορεία
τους γιά τόν κατά Χριστόν δοξασμό τους.

Ἡ Συνδιάσκεψη ἐγκρίνει ὁμοφώνως τά ὡς ἄνω Πορίσματα
καί ἐξουσιοδοτεῖ τόν Πρόεδρο αὐτῆς νά τά ὑπογράψει.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνδιασκέψεως
† Ὁ Πειραιῶς Σεραφεῖμ

Οἱ Ἐντεταλμένοι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν

Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, Μητροπολίτης Κυδωνίας καί Ἀποκορώνου
Δαμασκητός

Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, Μητροπολίτης Πτολεμαῖδος Ἐμμανουήλ

Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, Ἀρχιμανδρίτης Ραφαήλ

Πατριαρχείου Σερβίας, Δρ Νέναντ Μπόζοβιτς

Πατριαρχείου Βουλγαρίας, Μητροπολίτης Βράτσας Γρηγόριος

Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, Πρωτοπρεσβ. Ἡλίας Κουτραφούρης

Ἐκκλησία τῆς Πολωνίας, Ἐπίσκοπος Σιεματίτσε Βαρσανούφιος

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Πρωτοπρεσβ. Κυριακός Τσουρός

Ἐκκλησία τῆς Ἀλβανίας, Πρωτοπρεσβ. Ἰωάννης Μερκούρης

Ὁ φιλοξενῶν τήν Συνδιάσκεψη
† Μητροπολίτης πρώην Ἡλείας Γερμανός

Ὁ Πρόεδρος τῆς Συνδιασκέψεως *ἐπίχρησιν ἐν Χριστῷ*

† Ὁ Πειραιῶς Σεραφεῖμ

† Ὁ Πειραιῶς Σεραφεῖμ